

PASTORAČNÍCH PÉČE JAKO TÝMOVÝ ÚKOL

(bakalářská práce)

Autor: Jiří Bort

Vedoucí: Mgr. Michael Martinek, Th.D.

Oponent: Mgr. Ladislav Beneš, Dr.

Posudek vedoucího práce

Jde o rozsáhlou reflexi autora, který je farářem v Církvi bratrské. Práce proto vychází především z jeho vlastní pastorační zkušenosti. Jak sám píše v úvodu, motivací je mu „osobní hledání role faráře v oblasti pastorage“ (s. 1). Za cíl si klade zodpovědět základní otázku: „Může pastorační dělat ve farnosti jediný člověk?“ (s. 1). Tomu odpovídá zvolená struktura: po vymezení samotného pojmu pastorage (kap. 2) a hledání motivací k pastorační (kap. 3) popisuje typy pastorage z hlediska příčiny (kap. 4), z hlediska časovosti a obsahu (kap. 5) a z hlediska cíle (kap. 6). Následuje výčet metod pastorage (kap. 7), typologie pastoračních pracovníků (kap. 8) a rozhodnutí pro pastorační jako společný úkol církevního společenství, ne pouze profesionálů (kap. 9). Odpověď na cílovou otázku s odůvodněním a vysvětlením najdeme v poslední 10. kapitole.

Ve druhé kapitole autor interpretuje „pastýřské texty“ v Bibli a pak srovnává různé definice pastorage. Cenná je kap. 2.7, kde definuje jednotlivé pojmy v tom smyslu, v jakém je hodlá v dalším textu užívat. Už v této fázi také naznačuje, že vzhledem k různorodosti pastoračních konceptů a metod i vzhledem k odlišnosti skupin klientů by bylo vhodnější chápat pastorační práci týmovou, nikoli individuální.

V dalších kapitolách čerpá autor zejména z vlastních zkušeností, které se snaží strukturovaně formulovat a konfrontovat s názory odborníků. Využívá k tomu nejen základní odbornou literaturu v češtině (Křivohlavý, Havránek, Smolík, Opatrný, Drápal, Procházka), ale z velké části také anglické texty ve vlastním překladu. V seznamu literatury je uvedeno 36 publikací, z toho téměř polovina v angličtině. Práce s literaturou by si však zasloužila pečlivější pozornost: autor používá názory odborných autorit spíše na podporu svých zkušeností a názorů než jako podklad k další diskusi. Z metodického hlediska by bylo vhodnější uvést odlišné názory několika odborníků a pak se osobní reflexí a s využitím vlastních zkušeností dopracovat k výslednému názoru.

Po formální stránce je práce na dobré úrovni; překlepy, pravopisné a stylistické chyby jsou spíše výjimkou. Při četbě však působí rušivě nejednotnost v oddělování odstavců: někdy je první řádek odsazen, jindy není; někdy je mezi odstavci mezera, jindy není. V čestném prohlášení je sice uvedeno, že podklady „jsou uvedeny v seznamu použité literatury a citovány v textu podle normy ČSN ISO 690“, ve skutečnosti však v textu žádné poznámky pod čarou s příslušnými odkazy nenajdeme. K hojným citacím, psaným příkladně kurzívou a v uvozovkách, tak nelze identifikovat jejich zdroje. To je pravděpodobně technický problém, na výsledné hodnocení práce však může mít zásadní vliv. Je proto nezbytné, aby autor buď předložil text s poznámkovým aparátem, nebo vysvětlil, jak mohlo k tak významnému opomenutí dojít.

Otázka k obhajobě: na s. 54 uvádíte, že „v pastorační jde o něco více, než v psychoterapii, či sociální práci“. Pokuste se tento názor srozumitelně zdůvodnit; psycholog či sociální pracovník by ho totiž mohl chápat jako podcenění či znevážení své práce.

Práci doporučuji k obhajobě. V případě vyřešení problému s poznámkovým aparátem navrhuji hodnocení C. V opačném případě nechť komise rozhodne o dalším postupu.

V Praze 9. 9. 2019

Mgr. Michael Martinek, Th.D.